

Kommunerne, særlig i Hovedstads- og Bykommunerne. Jeg finder, at der ikke kan gøres nogen Hovedindvending mod den Maade, hvorpaa man har foreslaaet Aktieselskaberne beskattede, idet der jo er vist det særlige Hensyn at gøre et Fradrag af 4 pCt., før man strider til Beskatning af Indtægten. Aktieselskaberne ere dog tilfælde med de øvrige Selskaber og Foreninger, som der her er peget paa, ikke andet i sidste Instans end en Samling af fysiske Personer, gennem hvilken Samling der fremkommer, hvad vi her betegne som en juridisk Person. Jeg kan ikke indrømme, at man her er gaaet Aktieselskaberne for nær. Med Hensyn til Formuebeskatningen ere jo Aktieselskaberne netop i deres Egenkab af juridiske Personer undtagne fra at medtages. Under Formuebeskatningen bliver kun medtaget Besiddelsen af de enkelte Aktier paa Enkeltmands Haand, men, som jeg fremhævede, ikke Aktieselskaberne som saadanne. At man overhovedet ikke har udvidet Indkomsts-katten til at omfatte flere juridiske Personer end netop Aktieselskaberne samt de Interessentskaber og Kommanditselskaber, som i § 2 ere stillede lige med Aktieselskaber, tror jeg, har sin fulde Begrundelse. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojssen) har, om jeg forstod ham ret, ønsket, at flere Grupper af juridiske Personer skulde inddrages her. Det forekommer imidlertid mig, at man netop har draget Grænsen rigtig, thi medtager man Stiftelser — den fornemste Gruppe af juridiske Personer, der overhovedet kan være Tale om inden for dem, der allerede findes medtagne — saa vil det snart ved nøjere Undersøgelse af dem vise sig, at den allerstørste Del af dem falder ind under, hvad man kan betegne som humane eller velgørende Institutioner, og der vil i dette Hovedøjemed for Stiftelsernes Oprettelse allerede ligge en fyldestgørende Berettigelse til at undtage dem fra Beskatningen paa denne Maade. Det vil overhovedet vise sig, at man ved en Undersøgelse af Rækken af Stiftelser vil komme til det Resultat, som jeg sagde, at meget saa falde uden for Begrebet velgørende Stiftelser.

Saa ser der et andet Princip i Skatteloven, som har været Genstand for særlig Omtale her, og det er den tvungne Selvangivelse. For mig er tvungen Selvangivelse et vigtigt Moment i det hele System. Det er dog vist ogsaa saa, at man efterhaanden ved den Udvikling, der har fundet Sted gennem Beskatningen i det kommunale Liv, mere og mere har nærmet sig den Anskuelse, at man ikke bør tilbageholde nogen som helst Oplysning om sin Indkomst, at

man bør lægge Kortene frem paa Bordet, lægge dem aabent og ærlig frem. En ganske modsat Betragtning har jo tidligere gjort sig gældende, en Betragtning, der noget nærmede sig til den ligeledes nu forladte Anskuelse, at det var en tilnærmelsesvis forsvaerlig Sag at bevige Toldvæsenet. Man vil vist endnu mindes den Anskuelse, der tidligere var oppe — ikke mindst hos den bedre Halvdel af Samfundet, hos Kvinderne — at man egentlig gjorde en ærlig Gerning ved at bevige Toldvæsenet ved Indførelse over Grænsen paa toldpligtige Varer, og en lignende Mangel paa Borgermoralitet har sikkert ogsaa — det kan man nok udtale — gjort sig gældende med Hensyn til Angivelsen af Indkomsterne. Det er vistnok endogsaa i dette Øjeblik sag, at en overordentlig stor Del af dem, der nu ere stattede paa det kommunale Omraade, kun tilnærmelsesvis opgøre, hvad de have i Indkomst. Dette Forhold bør forandres, og jeg tror ikke, at det kan ske anderledes end gennem den tvungne Selvangivelse. Der er jo store Klasser af de næringsdrivende Borgere, der allerede nu føre nøjagtig Bog over Indtægt og Udgift, ja, det er jo endogsaa for store Klasser af næringsdrivende gjort til Pligt aarligt at opgøre Status, saaledes som det jo viser sig i Konkursloven, hvor der er gjort Forskel paa dem, der have opgjort en saadan Status og kunne fremlægge den, og paa dem, der ikke kunne det, og som derfor blive, og vist med Rette, særlig haardt behandlede i Konkurstilfælde. Det er sagt, at paa Landvæsenets Omraade kendte man ikke, i det mindste ikke i nogen videre Udstreknings, til Regnskabsføring — men er det dog ikke netop et Krav, man hører og ser gjort gældende overalt i Landboforeningernes Liv og i de Diskussioner, der komme frem, at der bør være, at der bør fremlægges en nøjagtigere Bogføring. Jeg ser i det mindste saaledes paa Landbruget, at man ofte gennem en nøjagtig Bogføring vil komme til særlig nyttige Resultater, der i høj Grad ville være medbestemmende for Driften af Gjendommene, og jeg tror saaledes, at ogsaa en Indkomstskattelov og dermed i Forbindelse staaende Forpligtelse til Selvpogtvelse i sig vil indeholde et opdragende Moment, en Tilskyndelse til nøjagtig Bogføring i Landbruget og i øvrigt paa alle Omraader. Naar det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) er gjort gældende, at man jo kunde indskrænke sig til at afkræve Reklamationsretten, Retten til at fremkomme med Klager, naar man ikke var kommen med Angivelser, vil jeg dog spørge, om ikke ogsaa dette er en Tvang. Det er jo en indirekte